

védtek bárkit bármitől. Egy szállodában azonban ez még kevés. Tudni kell előre köszönni, lehetőség szerint mosolyogva, és az adott hotel kategóriájának megfelelően viselkedni. Rá kellett döbbsen, hogy a biztonságiakat protokollra is tanítani kell.

■ Az IBSSA legfőbb célja tehát az volt, hogy megreformálja a civil biztonsági szféra képzési rendszerét?

– Igen azt hiszem ez volt az egyik, és talán a legfontosabb célkitűzésünk. Tizenöt év telt el a szervezet megalapítása óta. Ma már 110 országból vannak tagjaink, és a szervezetünk nagy tekintélynek örvend. Vannak országok, ahová hiába viszi el egy vagyonőr a hazájában szerzett okleveleit, bizonyítványait, igazolandó, menyire felkészült szakmailag. Ellenben az IBSSA Passportot mindenütt elfogadják. Olykor kapunk egy-egy tájékoztató e-mailt, hogy az illető valóban elvégezte-e azokat az IBSSA-tanfolyamokat, amelyeket a Passportja igazol, s ha a válasz kedvező, az illető biztossan megkapja az állást. Ma már ott tartunk, hogy bizonyos tanfolyamainkra állami testőrségek tagjait is beíratják. Gyakran tapasztaljuk, hogy IBSSA-tagszervezet égisze alatt hivatásos rendőrök is jelentkeznek egy-egy kurzusra.

■ Miért? Mit tudnak adni nekik önök, akik mégiscsak civilek, amit hazájukban az állami kiképzések keretében nem kaphatnak meg, vagy amit jobban tudnak használni a szolgálatban, mint amire államilag kiképezték őket?

– Szerencsés helyzetben vagyunk, mivel Magyarországon működik az úgynevezett FBI Akadémia, s mi lehetőséget kaptunk, hogy rendszeresen használjuk az ottani taktikai pályát. Sokan

hamarabb jutnak az IBSSA keretében az itteni pályán gyakorlati lehetőséghez, mint otthon. Az FBI Akadémia mellett kiváló a kapcsolatunk a Rendőrtiszt Főiskolával, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium továbbképző intézetével. Ez az érem egyik oldala. Másfelől pedig olyan programokat szervezünk, amelyekre még a világ legtávolabbi pontjairól is készek elutazni az érdeklődők. Szakterületükön világhírű kiképzők tanítják a résztvevőket.

■ Miért jó az egy átlagos testőrnek, vagyonőrnek, ha a világ legjobb kiképzőitől, terrorellenes bevetések során edződött ügynököktől tanulják a szakmát. Míhez kezd az efféle ismeretekkel mindennapi munkájában?

– Annak persze valóban kicsi a valószínűsége, mondhatni nulla, hogy egy IBSSA-kurzust végzett testőr vagy vagyonőr terrorellenes akciót vezessen. Koránt sem olyan valószínűtlen azonban, hogy munkájuk során szembe kerülnek a terrorizmussal. Gondolja csak végig! A terroristák lényegesen ritkábban támadnak meg jól védett katonai, rendőrségi objektumokat, mint vendéglátóhelyeket, bevásárlóközpontokat, bankokat. Bármennyire is megelégedő, egy jól felkészült, kiképzett, és a munkáját való-

ban lelkiismeretesen, odaadással végző biztonsági őr határozott és szakszerű fellépésével igen súlyos bűntényeket akadályozhat meg, de ha az nem is sikerül, a hatását, az áldozatok és sérültek számát jelentősen mérsékelheti. Kis túlzással azt is mondhatnám, hogy valójában a „mezei vagyonőrök”, és általában a civil biztonsági szolgálatok tagjai kerülnek elsőként összeütközésbe a terrorizmussal. Ők állnak a fronton az első vonalban.

■ Milyen a kapcsolatuk a hatóságokkal? Ők ugyanilyen fontosnak tartják a civilek munkáját?

– Országa válogatja. Az Egyesült Államokban megszámlálhatatlan szervezet lát el biztonsággal kapcsolatos feladatokat. Ott pontosan szabályozott, hogy kinek meddig tart a hatásköre. A civileket számos államban most készülnek bővíteni. Bizonyos esetekben az arra kiképzett biztonsági jogokat kapnának a bilincselésre, hogy szakszerűen és főleg biztonságosan visszatarthassák a tetten ért tolvajokat, rablókat. Nálunk a rendszerváltás után rosszul indultak a dolgok, amiben nagy szerepe volt annak is, hogy a hivatásos rendőrök is „vállalkoztak”, szabadidejükben biztonsági őrként dolgoztak, ki legálisan, ki feketén. Számukra konkurenciát jelentett mindenféle civil kezdeményezés. Nem

egy, az érdekeiket sértő vállalkozásról el is terjesztették, hogy bűnözők alapították, vagy bűnözőket foglalkoztattak. Nem állítom, hogy ilyenek nem létezhetnek, de az esetek többségében senkit nem érdekelt az igazság. Ebben a szakmában elég, ha a gyanú árnyéka vetül egy cégre, a hírnevükre kényes ügyfelek máris elpártolnak tőle. Azóta a helyzet sokat javult, bár még ma is történnek olykor érdekes dolgok. Jó kapcsolatot alakítottunk ki a Nemzetbiztonsági Hivatallal. Nem is volt semmi gondunk egészen addig, amíg nem változott az főigazgató személy. Az új vezető a „kirúgandók” listájára tette a kapcsolattartónkat. Vele együtt mi is nem kívánatosak lettünk a cégnél. Azt mondták, nemzetbiztonsági kockázatot jelentünk.

■ Ön szerint kialakulhat-e valaha is valódi partnerség a hivatásos és a civil biztonsági szféra között?

– Ez elkerülhetetlen. És ezt nemcsak én gondolom így. Néhány éve az amerikai kábítószer-ellenes ügynökség, a DEA vezetője jelentette ki a kábítószer-ellenes ügyekben eljáró rendőr-, vám-, katonai és titkosszolgálati tisztek szervezetében tartott előadásán, hogy a hivatásos a drogterrorizmus elleni küzdelmet egyedül, értsd a civilek segítségével nélkül, nem nyerhetik meg. A kábítószerüzletbe fektetett minden egyes dollár százszoros hasznot termel. A terroristák jellemzően kábítószerkeresedelemből finanszírozzák az akcióikat. A drogok pedig többek között a szórakozóhelyeken találunk vevőre. Természetesen ezzel nem azt akarom mondani, hogy ha a vagyonőrök kiszorítják a drogokat a szórakozóhelyekről, felkopik a terrorszervezetek állá. Csak azt, hogy a maguk helyén ők is megnehezíthetik valamelyest a bűn- és terrorszervezetek dolgát.

Fekete Gy. Attila